

Udskrift af dombogen

DOM

afsagt den 8. oktober 2024

Retten nr. 1-2278/2024

Politiets nr. 3700-73112-00001-24

Anklagemyndigheden
mod

Tiltalte

født Dato 1996

(Advokat Betina Hald Engmark)

Der har medvirket nævninger ved behandlingen af denne sag.

Anklageskrift er modtaget den 18. september 2024.

Tiltalte er tiltalt for overtrædelse af

straffelovens § 237, jf. § 21, forsøg på manddrab,

ved den 3. februar 2024 ca. kl. 12.55 ud for opgangen til Adresse 1, i Vejle, i den hensigt at dræbe, at have overfaldet Forurettede, hvorunder han stak ham flere gange med en køkkenkniv, hvorved Forurettede kom i livsfare.

Påstande

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om dom til anbringelse på psykiatrisk afdeling, jf. straffelovens § 16, stk. 1, jf. § 68.

Anklagemyndigheden har endvidere nedlagt påstand om, og at der ikke fastsættes en længstetid for foranstaltningen, jf. straffelovens § 68 a, stk. 2.

Endelig har anklagemyndigheden i medfør af udlændigelovens § 49, jf. § 22, nr. 6, nedlagt påstand om, at tiltalte udvises af Danmark med indrejseforbud for bestandig, subsidiært i et tidsrum, som retten fastsætter.

Tiltalte har nægtet sig skyldig.

Tiltalte har påstået frifindelse over for påstanden om udvisning.

Forurettede har påstået, at tiltalte skal betale 18.679,62 kr. i erstatning for medicinudgifter, ødelagt tøj og sko, mistet forudbetalt flyrejse til Sri Lanka og lægeerklæring samt 40.000 kr. i tortgodtgørelse, alt med renter efter erstatningsansvarslovens § 16, stk. 2. Han har herudover taget forbehold for erstatning af varigt mén, herunder psykiske mén.

Tiltalte har bestridt erstatningspligten, men har anerkendt erstatningskravet størrelsesmæssigt. Dog har han påstået størrelsen af tortgodtgørelsen nedsat til et mindre beløb end påstået.

Sagens oplysninger

Den 3. februar 2024 modtog Sydøstjyllands Politi et 112-opkald om knivstik ved Boligområde i Vejle. Der blev sendt en ambulance og politipatruljer til stedet, hvor patruljen traf Tiltalte, der blev skønnet beruset og psykisk uligevægtig. Ambulancen kørte den 81-årige Forurettede til Kolding Sygehus, hvor det blev konstateret, at han var stukket flere gange med en kniv. Der var bl.a. en blødning fra pulsåren i højre bryst, og Forurettede måtte opereres. På gerningsstedet blev der konstateret blod dels uden for dels i opgangen til Adresse 1, og der blev sikret en kniv ud for opgangen, ligesom der blev fundet en flaske vodka. Tiltalte blev anholdt og fremstillet i grundlovsforhør den 4. februar 2024. Han har siden siddet varetægtsfængslet i surrogat på psykiatrisk afdeling.

Tiltalte er ved erklæring afgivet den 12. juli 2024 af Retspsykiatrisk Afdeling Middelfart fundet omfattet af straffelovens § 16, stk. 1, 3. pkt.

Sagen har været forelagt Retslægerådet. Retslægerådet har i udtalelsen af 10. september 2024 fundet Tiltalte omfattet af straffelovens § 16, stk. 1, og derfor ikke strafegnet.

Tiltalte har forklaret, at han har sin adresse på Adresse 2 i Vejle, men at han tilbage i februar 2024 opholdt sig hos sin mor, idet han havde det ret skidt. Han hørte stemmer og så mennesker for sig, der ikke var der. Han var narkoman og havde været det gennem flere år. Han havde svært ved at komme ud af sit misbrug af eufori-serende stoffer og alkohol. Han tog kokain, amfetamin, piller og drak vodka hver dag.

I perioden op til den 3. februar 2024 blev hans tilstand forværret. Stemmerne blev voldsommere og voldsommere. Stemmerne sagde, at han var en dårlig muslim, fordi han drak, røg, spiste svin og i det hele taget ikke passede sin religion. Stemmerne var hele tiden på jagt efter ham. De ville slå ham ihjel.

Han arbejdede ikke, men modtog kontanthjælp. Han var ikke egnet til at arbejde. Han var tilknyttet misbrugscenteret i Vejle. Det var kun samtaler, og han havde ikke held med at komme ud af sit misbrug. Det, han havde brug

for, var at blive tvangsindlagt.

Den 1. februar 2024 var han i kontakt med psykiatrien. Det var i forbindelse med en episode, hvor han sprang over et hegn og kravlede højt op i en mast. Han flygtede fra nogle mennesker, han så for sig, og som ville angribe ham. Han blev reddet ned og i forlængelse heraf indlagt på psykiatrisk afdeling i Vejle. Den efterfølgende dag havde han abstinenser og ville ud. Han fik der-for lov til at gå. Han fik det imidlertid hurtigt skidt igen. Han blev enig med sin familie om, at det var bedst at blive indlagt på psykiatrisk afdeling, men personalet på psykiatrisk afdeling sendte ham bare hjem igen. Han kan ikke helt huske, om han allerede blev udskrevet samme dag eller dagen efter. Han havde så mange selvmordstanker på det tidspunkt. Der har også været en episode, hvor han ville springe ud fra 3. sal i den etageejendom, hvor hans mor bor. Det var vist i efteråret 2023.

Den 3. februar 2024 havde han brug for vodka. Han havde ingen penge, men vidste, at kioskmændene ville lade ham købe på kredit. Han forlod derfor sin mors lejlighed for at gå hen til kiosken. På vejen derhen begyndte stemmerne at tale til ham. Stemmerne sagde, at de ventede på ham. Han fik hentet vodka og en pakke cigaretter, men på hjemturen tog stemmerne til. Han nåede at drikke noget af vodkaen. Han så mennesker, der ville angribe ham alle vegne. Han havde en kniv. Han havde taget den med hjem fra sin mor. Det var for at beskytte sig selv. Han var så bange. Han kan huske fornemmelsen af at blive omringet og blive slået i hovedet, og at han i den forbindelse viftede med kniven for at afværge slagene. Han kan ikke huske, at han ramte nogen med kniven. Han kan huske, at han råbte "jeg har en kniv, lad mig være". Han kan også huske, at han løb frem og tilbage, og at politiet kom og tog ham med til Kolding. Han troede egentlig bare, at det var fordi, at han havde en kniv på sig. Det var først under grundlovsforhøret, at han fik at vide, at han havde stukket en mand med en kniv fire gange.

Han har ødelagt sit liv, og sagen har taget meget hårdt på ham. Han kender slet ikke manden, der blev stukket. Han har tænkt meget på ham, og han kan ikke komme videre, før han har talt med manden og sagt undskyld. Han har så dårlig samvittighed. Han har aldrig haft til hensigt at stikke manden eller andre ned. Han kender ham jo slet ikke, så hvorfor skulle han gøre det.

De skulle aldrig have sluppet ham på psykiatrisk afdeling. Han burde have været tvangsindlagt. Han har ringet 112 og til politiet mange gange, men han har ikke fået den hjælp, han havde brug for. I perioden op til den 3. februar 2024 havde han så meget angst, at han låste sig inde i sin mors lejlighed og barrikaderede hoveddøren med møbler. Han tog Xanax og kokain for at dæmpe stemmerne.

Han har altid været meget afhængig af sin familie. Selvom han havde sin egen lejlighed, opholdt han sig meget hos familien eller havde besøg af familie hele tiden. Han sov næsten altid hos sin mor, når han havde det skidt. Det var rig-

tig voldsomt det seneste 1,5 år op til episoden, hvor stemmerne blev voldsommere og voldsommere. Stemmerne sagde til ham, at han ikke fortjente at leve.

Han har været indlagt på psykiatrisk afdeling i Middelfart siden februar. Han hører ikke længere stemmer, men mærker stadig angsten. Hver aften inden sengetid tjekker han skabe, under sengen og bag gardinet. Det er tvangstan-ker, men han ser ikke længere mennesker, der ikke er der. Han får medicin, men er blevet trappet meget ned siden februar 2024. Han har fået det meget bedre. Han er klar over, at stemmerne vil komme tilbage, hvis han starter med at tage euforiserende stoffer igen. Han var så tynd, da han blev indlagt i februar 2024. Han vejede kun 60 kg. Nu vejer han 92 kg.

Han startede sit misbrug som 15-årig, da han startede med at ryge joints. Han har dog altid fået meget støtte hjemmefra. Hans familie vidste, hvordan de skulle håndtere ham.

Han kom på misbrugscenteret en gang ugentligt. Han havde samtaler med Person 1, der er hans kontaktperson. Han var ikke tilknyttet psykiatrisk afdeling, selvom han gerne ville være det. Han ønskede at blive tvangsindlagt, og han forstår stadig ikke, hvorfor han ikke kunne blive det.

Hans forældre er separeret. I februar 2024 opholdt han sig hos sin mor. Udo-ver ham boede hans to søstre og hans ældste bror også i lejligheden.

Han kan ikke huske, om han råbte, at han ville slå nogen ihjel, men han har aldrig haft til hensigt at slå nogen ihjel. Han har højst haft til hensigt at slå nogen.

Vidne 1 har forklaret, at hun er tiltaltes søster, og at hun i februar 2024 boede i lejligheden hos sin mor, hvor tiltalte også opholdt sig. I familien vidste de godt, at Tiltalte havde et stort misbrug. Han havde i en længere periode haft det meget svært. De havde alle prøvet at hjælpe ham og forsøgt at få hjælp, men de føler, at de er blevet svigtet af systemet. Hun har været i kontakt med psykiatrien i Vejle for at få at vide, hvad de som pårørende kunne gøre for at hjælpe Tiltalte. Hun og familien har haft det svært, fordi de ikke kunne få hjælp til Tiltalte. Familien har flere gange tilkaldt politiet, når Tiltalte har prøvet at begå selvmord. Han er kommet tilbage efter nogle timer eller dagen efter, og det har været det samme om og om igen. Hun var mest bekymret for Tiltalte, der var til fare for sig selv og påvirket hele tiden.

I februar havde han det slemt. Den 1. februar kravlede han højt op i en mast. Hun overværede det selv, og politiet blev tilkaldt, og han blev indlagt på psykiatrisk afdeling i et døgn. Han blev udskrevet om morgenen dagen efter, og han kom hjem til deres mors lejlighed, men han var slet ikke sig selv. Hun føler, at han er blevet svigtet af systemet. Hun var hjemme i lejligheden og spurgte Tiltalte, om han var okay. Han så udmattet ud i ansigtet, og han havde

sorte rande under øjnene. Han var meget bange, paranoid og utryg, og han græd meget. Han var frustreret og gik frem og tilbage i lejligheden. Hun har aldrig forstået, hvorfor han var blevet udskrevet. Han var kommet hjem uden sko og lignede en, der havde været ude i en skov. Familien tog kontakt til psykiatrien, men de fik ikke andet svar end, at de ikke kunne gøre noget. Hun husker ikke så meget om forløbet, herunder om Tiltalte var til afrusning, men han havde det ikke godt.

Efter episoden med masten, var hun hjemme. Hun var også hjemme i lejligheden om morgenen den 3. februar, men hun tog ud for at ordne noget. Hun havde talt med Tiltalte om morgenen, hvor han stadig havde det dårligt. Han havde haft det skidt i lang tid, men den sidste uge op til episoden var det blevet meget værre. De talte om det i familien, og de var frustrerede over, at han var blevet udskrevet og var til fare for sig selv. Hun var nervøs for Tiltalte, men hun havde ikke forestillet sig, at der skulle ske noget, som det der gjorde. Hun blev meget chokeret, da hun fik at vide, hvad der var sket.

Forurettede har forklaret, at han den 3. februar 2024 kort før kl. 13 befandt sig i området ved Boligområde i Vejle. Han bor i området og gik en tur, som han har gjort det hver dag i seks år. Pludselig var der en, der kaldte på ham og sagde "nabo, har du ild til en cigaret". Han reagerede, fordi han for år siden havde en nabo med en lille dreng, der ikke kunne sige Forurettede og derfor altid havde kaldt ham for nabo. Han tænkte, at det kunne være nabo-drengen, der var blevet ældre, og svarede, at han ikke havde ild, da han ikke ryger. Han var ud for opgangen til Adresse 3 og gik videre. Han havde ikke set, at manden havde en kniv. Ved opgangen til Adresse 1 hang manden pludseligt ind over skulderen på ham og skubbede ham rundt. Manden hævdede en kniv og råbte "jeg dræber dig". Han værgede for sig og blev ramt to gange, inden han fik skubbet manden væk. Han sagde kun "hvad laver du". En person råbte "pas på, han har en kniv". Hele episoden varede mellem to og tre minutter.

Manden talte dansk og sagde "jeg dræber dig". Han vidste ikke, at han på det tidspunkt allerede var blevet hugget i ryggen med kniven. Manden havde kniven hævet i højre hånd og huggede ud mod ham to gange. Han fik manden skubbet væk og fik derefter hjælp af nogle personer, der fik ham ind i en opgang. På det tidspunkt gjorde det ikke ondt, og han vidste ikke, at han var blevet stukket, før han inde i opgangen kunne se en masse blod, der løb ned ad benet på ham. Det gjorde fortsat ikke ondt. En af personerne i opgangen ringede 112, og han blev hentet af en ambulance og bragt til Kolding Sygehus. Ambulanceredderne klippede alt tøjet af ham. Det sidste, han husker, er, at han på Kolding Sygehus hørte, han skulle til scanning for at blive undersøgt for indre blødninger. Han var derefter ikke ved bevidsthed i fem døgn. Han har senere fået at vide, at han var blevet stukket i ryggen og i lungen.

Han kan ikke beskrive gerningsmanden. Det var ikke en person, han husker at have set før. Han hørte gerningsmanden sige noget til ham, lige inden hørte han nogen sige "han har en kniv". Det var en dame, der råbte det. Ger-

ningsmanden råbte kun ”jeg dræber dig” . Det er han helt sikker på.

Han fik oplæst sin rapportforklaring af 12. februar 2024, hvoraf bl.a. frem-går, at han skulle have forklaret, at manden sagde ”jeg slår dig ihjel” . Han har hertil forklaret, at han ikke husker, om han har forklaret sådan til politiet, men i dag er han ikke i tvivl om, at gerningsmanden sagde ”jeg dræber dig” . Han var ikke helt frisk, da politiet afhørte ham.

Vidne 2 har forklaret, at hun er mor til Tiltalte. Tiltalte har gennem flere år haft et misbrug af både alkohol og euforiserende stoffer. Han har haft sin egen lejlighed, men har altid opholdt sig hos hende, idet han har haft angst. Det kom f.eks. til udtryk ved, at han ikke kunne sove om natten, og at han låste sig inde i lejligheden og barrikaderede hoveddøren med møb-ler. Han har også fortalt hende, at han så mennesker for sig, der ikke var der. Han kunne ikke være alene, så derfor har han altid opholdt sig hos hende. På et tidspunkt havde han en lejlighed i By. Det er nok ca. 1 år siden. Det gik ikke, så han fik en bolig tættere på hende.

De har bedt om hjælp til ham flere gange. Han har haft en socialrådgiver på misbrugscenteret. Det var vist i relation til hans misbrug. Hun har ikke været i kontakt med psykiatrien. Hun er ikke klar over, om han har været indlagt på psykiatrisk afdeling. Han er ikke blevet tilbudt den hjælp, han havde brug for. Hverken politiet eller psykiatrien har tilbudt ham den nødvendige hjælp. De har i familien søgt hjælp flere gange. Tiltalte kan ikke klare sig uden sin familie.

Tiltalte var indlagt den 1. februar 2024 i forbindelse med en episode, hvor han kravlede op i en mast, men han blev hurtigt udskrevet igen. Hun var hjemme, da han blev udskrevet. Han var stadig syg. De forsøgte at få ham gen-indlagt.

Den 3. februar 2024 var hun også hjemme. Hun er altid hjemme. De talte ik-ke sammen, inden han forlod lejligheden, og hun så ham heller ikke gå. Hun så derfor heller ikke, om han tog noget med fra lejligheden. Hun så ikke, om han tog en kniv med. Han havde det som alle andre dage heller ikke godt den dag.

Vidne 3 har forklaret, at hun den 3. februar 2024 var ved bebyggelsen Boligområde. Hun bor Adresse 1. Hun havde ne-top været i gang med at rydde et kælderrum, da hun kom ud og så to mænd i noget, der lignede håndgemæng. Det skete mellem indgang A og indgang B. Den ene af mændene kom mod hende og råbte ”hjælp, hjælp”. Hun havde som sådan ikke opfattet nogen form for fare, men troede til en start, at de to mænd var oppe at skændes. Ham, der råbte efter hjælp, sank ned på knæ i et forsøg på at passe på sig selv. Hun sagde ”kom her”, og så hjalp hun ham op på den bænk, der er lige ud for indgangen. Han fik vist sagt noget med, at der ikke var sket noget. Hun kunne heller ikke se, at der var sket noget med ham. I samme øjeblik kom den anden mand hen til dem. Han stillede sig foran dem og dansede rundt. Det virkede provokerende. Pludseligt stod han med

en kniv hævet over hovedet. Hun fik travlt med at få den anden mand med ind i opgangen. Hun så manden med kniven smide kniven fra sig, hvorefter han begyndte at gå frem og tilbage med hænderne over hovedet. Hans blik var fuldstændig tomt. Hun tænkte, at han var psykisk syg. Han råbte et eller andet og lagde sig ned på græsset. Hun ved ikke, om han talte dansk.

Person 2 og Person 3, som havde hjulpet hende med at rydde kælderrummet, var også i opgangen med hende og manden, der hedder Forurettede. Inde i opgangen så de blodet plaske ned ad Forurettede, så de fik ringet 112. Hun tænkte, at hun var nødt til at få fat på kniven, så manden uden for ikke kunne gøre mere skade.

Da hun kom ud, havde manden sat sig op på knæ. Han sagde et eller andet. Han forsøgte ikke at flygte. Hun så kniven ligge i noget siv og træflis. Den var svær at se, så hun tænkte, at manden ikke ville være i stand til at finde den. Det var en sort kokkekniv på ca. 40 cm.

En ambulance og politiet kom til stedet. Manden uden for blev anholdt. Han var identisk med ham, der havde overfaldet Forurettede. Hun vidste, hvem Forurettede var, men dengang kendte hun ikke hans navn. Forurettede har sin faste rute rundt i bebyggelsen, hvor han samler flasker. Hun havde ikke set den anden mand før. Han havde sorte sko, sorte joggingbukser og en hvid t-shirt på. Han havde mørkt hår, brune øjne og fuldskæg. Han var helt slukket i blikket. Hun har tidligere arbejdet på et opholdssted for domsanbragte, så hun har set sådanne blikke før.

Det var, da hun kom ud fra kælderrummet, at hun første gang så de to mænd, der var oppe at skændes. Hun havde ikke hørt noget inden da. Hun hørte ikke manden med kniven råbe eller sige noget til Forurettede. Det første, hun hørte, var, at Forurettede råbte ”hjælp, hjælp”. Det er i hvert fald sådan, at hun husker det.

Vidne 4 har forklaret, at hendes hukommelse er meget dårlig. Hun var i området ved bebyggelsen Boligområde den 3. februar 2024 lidt før kl. 13. Hun var gående og på vej hen til en veninde, som hun skulle følges med til basaren og til moskeen. Veninden bor i Adresse 4, der er beliggende i samme boligblok som Adresse 1. Forevist foto, ekstraktens side 75, har hun forklaret, at det viser boligblokken, som opgang A, B og C ligger i. På fotoet kan man se opgang A og B, men ikke C. Hun kom gående fra opgang A og gik mod opgang C. Hun gik bag to mænd. Det var en yngre mand og en ældre mand. De to mænd gik på fliserne, og hun gik på asfalten. Hun passerede dem i en afstand på mellem 1 og 1,5 meter, og på det tidspunkt hørte hun dem ikke sige noget til hinanden

Hun overhalede dem og bankede på døren ind til veninden, da de to mænd var bag hende. Hun hørte noget råberi, som hun opfattede som et skænderi mellem de to mænd. Da hun hørte skænderiet, vendte hun sig om og så den yngre mand vifte med en genstand, der lignede en kniv. Han viftede med den

mod den ældre mand. Det var den ældre mand, der råbte. De to mænd var da ud for Adresse 1. Hun gik ind i venindens opgang, hvorfra de kiggede lidt på skænderiet. Derefter gik de hen til moskeen.

Der var lang afstand mellem hende og de to mænd, og hun kunne derfor ikke se, om den yngre mand gjorde noget med kniven. Senere så hun den yngre mand ligge på græsset, og hun og veninden fortsatte videre til moskeen. Den ældre mand var på det tidspunkt inde i opgangen i Adresse 1. Han så ud til at være alene, men hun er ikke sikker, da hun ikke kunne se ind i opgangen. Hun ved ikke, om hun genkendte den ældre mand, men det var første gang, hun så den yngre mand.

Da hun og veninden kom tilbage fra moskeen, var politiet på stedet, og hun husker, at hun dagen efter blev afhørt af politiet. Hun fik oplæst sin rapportforklaring af 4. februar 2024, hvoraf bl.a. fremgår, at hun skulle have forklaret, at ”afhørte så at A havde en kniv i hånden, som han overfaldt den ældre mand med”. Hun har hertil forklaret, at hun ikke kunne se, om det var en kniv, men det var en genstand, der skinnede. Hun blev fra samme rapport videre foreholdt, at hun skulle have forklaret, at ”A stak mod den ældre mands ansigt, og den ældre mand forsøgte at beskytte sig selv ved at tage ar-mene op foran hovedet”. Hun har hertil forklaret, at det er rigtigt gengivet. Den ældre mand prøvede at beskytte sit ansigt. De to mænd stod ansigt mod ansigt. Den unge mand gjorde udfald mod den ældre mand flere gange, men hun husker ikke hvor mange gange. Der var ca. en halv meter mellem de to mænd. Endelig blev hun fra rapportforklaringen foreholdt, at hun til politiet skulle have forklaret, at den yngre mand stak ud 4-5 gange. Hun har bekræftet, at det er rigtigt gengivet. Hun kunne ikke høre, om de sagde noget. Hun forstår ikke meget dansk, men den ældre mand sagde ”av, av, av” og prøvede at beskytte sig. Episoden gik meget hurtigt og varede mellem 1 og 1,5 minutter.

Politibetjent Vidne 5 har forklaret, at hun var på arbejde den 3. februar 2024. Hun var uniformeret. De blev sendt til et knivstikkeri i Vejle. Hun var sammen med sin kollega, Person 4. Da de kom frem, sad der en mand på et græsareal, og de gik ud fra, at han var gerningsmanden, da han passede på signalementet af ham. De anholdt ham. Han virkede uligevægtig. Han snakkede om, at nogen ville dræbe ham, og han så personer, der ikke var der. Han sagde ikke, hvad han havde gjort, men sagde at det var i selvforsvar. Han lugtede af alkohol og havde snøvlende tale og røde øjne. I patruljebilen blev han ved at kigge steder hen, hvor der ikke var nogen. Han var meget bange og sagde, at ”de ville dræbe ham”. Under transporten virkede han stadig bange og nervøs. Han blev dårlig under indtransporten og mistede bevidstheden. Han stoppede med at trække vejret. De holdt straks ind til siden. Han begyndte at trække vejret igen, men han krampede stadig. Han blev hentet af en ambulance. Hun vurderede, at han var psykisk uligevægtig.

Retsmediciner Vidne 6 har forklaret, at de på Retsmedicinsk Institut

kort fortalt hjælper med at besvare medicinske spørgsmål, der har med retssystemet at gøre.

Farligheden af knivstik i overkroppen afhænger af, hvad man rammer. Knivstik kan ramme de forskellige strukturerer, man har i kroppen. I brystkassen kan det f.eks. være blodkar, pulsårer eller organer som hjertet og lungerne.

Når en lunge punkteres, stopper den med at fungere. Da man har to lunger, vil lungefunktionen således blive halveret. Det er lungerne, der ilter blodet. Det er derfor farligt, når en lunge klapper sammen, selvom der fortsat er en lunge, der fungerer. Der kan opstå forskellige komplikationer, så funktionen i den anden lunge også bliver hæmmet. Det er i hvert fald noget, der skal behandles.

Når et blodkar overskæres, vil man begynde at bløde. Det kan være farligt, hvis man ikke får stoppet blødningen f.eks. ved en operation. Hvis der er tale om et stort blodkar, vil man lynhurtigt kunne forbløde, hvorimod det vil tage længere tid med et lille blodkar. Forurettede i denne sag havde et stort blod-tab, hvilket gjorde hans situation farlig. Det skyldtes blandt andet, at det blodkar, der var skåret over, var en pulsåre.

Man kan få brud på ribbenene på flere forskellige måder. I den konkrete sag vurderes brud på 4.-6. ribben at være sket ved overskæring. Det kræver en betydelig kraft at skære et ribben over, men det afhænger af, hvad der er stukket med og forskellige andre forhold. Det er dog ikke noget, der bare lige sker. Der skal rigtig meget til, og det kræver stor kraft. Når han laver obduktioner, bruger han ofte en kniv i nærheden af ribbenene, og der ryger han aldrig igennem et ribben.

Ud fra det samlede billede vurderes det, at forurettede har været i livsfare, herunder blandt andet fordi, at man har fundet det nødvendigt at give så meget blod. Det blod, der er givet, er næsten halvdelen af det blod, man har i kroppen.

Forskellen på en stiklæsion og en snitlæsion er, at man ved stiklæsioner har smalle, men dybe læsioner, hvorimod man ved snitlæsioner har større, men mere overfladiske læsioner.

Han var supervisor på denne sag og var ikke med til selve undersøgelsen. De er altid to på en sag. Der er en, der laver selve undersøgelsen, og så er der en supervisor, der gennemgår billederne og læser journalen.

Blodfortyndende medicin bevirker, at blodet ikke størkner på samme måde, som det gør på en person, der ikke får blodfortyndende medicin. Hvis en person får blodfortyndende medicin, kan det således have en betydning i forhold til, hvor hurtigt en blødning stopper. Hvis man f.eks. skærer sig i fingeren, vil blødningen formentlig stoppe af sig selv på et tidspunkt, hvis man ikke får

blodfortyndende medicin, hvorimod det kan blive ved med at bløde, hvis man får blodfortyndende medicin.

Hvis det er et stort blodkar, så betyder det nok ikke så meget, at man får blodfortyndende medicin, da det vil blive ved med at bløde alligevel, men det har helt sikkert betydning i forhold til, hvor hurtigt en blødning kan stoppe.

Et lille blodkar skal forstås relativt. Det er et så stort blodkar, at det har fået sit eget navn. I forhold til legempulsåren, er det et lille kar, men i forhold til de kar, der ligger i omgivelserne og ikke har et navn, er der her tale om et større kar. Han har svært ved at vurdere, om blodkarret er så stort, at det ik-ke har den store betydning i forhold til, at forurettede fik blodfortyndende medicin. Det er en pulsåre, så der er ret meget tryk på, så det er svært at vur-dere, om blodet ville kunne størkne, så blødningen ville kunne have stoppet af sig selv. Han vil henholde sig til, at forurettede blev behandlet for at stop-pe blødningen. Hvis lægerne havde vurderet, at blødningen ville kunne have stoppet af sig selv, ville de nok ikke have behandlet ham.

Der er foretaget personundersøgelse af Forurettede den 4. februar 2024. Af personundersøgelsen dateret 6. februar 2024 fra Institut for Ret-smedicin fremgår:

"...

Resume og konklusion

Ved undersøgelsen af den 81-årige mand, som har været udsat for knivstik, begået cirka 22 timer forud for undersøgelsen, fandtes:

Sammensyede skarprandede læsioner på ryg (1), bryst (2), venstre arm (4-7) blodunderløbent mærke på højre underarm (3) og venstre arm (8).

Af journalmateriale fra Kolding Sygehus fremgår, at undersøgte var kredsløb- og vejrtrækningsmæssig påvirket ved ankomst. Der var blødning fra pulsåre i højre bryst, blodkar i venstre arm, brud af højre 4.-6. ribben, læsion i mellemgulvet, sammenklappet højre lw lge og blod i højre lungehule.

Undersøgte tabte 1,85 l blod og er behandlet med væske og flere portioner blod.

De skarprandede læsioner 1-2, 4-7 er friske og kan være opslåede un-der den aktuelle hændelse. Læsion 1 og 2 har karakter af stik.

Det har været overvejet om læsion 4 er udstikssted fra læsion 6 eller 7.

De blodunderløbne mærker 3 og 8 er følger efter mindre, stumpe trau-mer og kan være i forbindelse med hospitalsbehandling.

Brud af 4. til 6. ribben, læsion af mellemgulvet og sammenklapning af højre lunge er følger efter stik.

På det foreliggende må det antages, at undersøgte har været i livsfare som følge af de skarprandede læsioner på bryst, ryg og venstre over-arm.

Det må antages, at brud af højre 4. til 6. ribben og læsionen i mellem-gulvet er følger efter læsion 1 eller 2, som således må være påført med stor kraft.

Retningen kan ikke vurderes nærmere.

Det er på det foreliggende grundlag muligt at udtale sig om retningerne og den anvendte kraft ved de øvrige læsioner.

...

Objektiv undersøgelse

Undersøgte er en mand med udseende svarende til de angivne 81 år. le-gemsbygning kraftig, ernæringstilstand over middel. Højde og vægt ik-ke målt grundet omstændighederne.

Undersøgte ligger bedøvet og med el rør i luftvejene.

Undersøgte har sonde i næsen, drop i venstre side af halsen, drop i høj-re albuebøjning, højre håndled samt højre håndryg, slange til dræn fra sammensyet læsion på bryst (læsion 1), dræn i højre lungehule, tilplast-erede læsioner på bug og urinkateter.

Grundet undersøgelsesforholdene er afstand fra de skarprandede læsio-ner til fodsåler ikke målt.

...

Ryg

Læsion 1: I højre side af ryggen ud for armhulen ses skråforløbende, sammensyet skarprandet læsion, målende 3 cm i længden.

Bryst

Læsion 2: På huden over højre kraveben gående ned til armhulen ses bueformet, sammensyet skarprandet læsion i alt målende 19 cm i læng-den.

Nedad mod armhulen ses blåviolet, blodunderløbent mærke, målende 2 cm i diameter.

Bug

På bugen ses 3 tilplastrede operationssår.

Arme

Læsion 3: På højre underarms håndflade ned mod håndleddet ses et blåviolet, blodunderløbent mærke, målende 8 x 3 cm i længden. **Læsion 4:** På venstre overarms forside op mod annhulen ses sammen-syet skarprandet læsion, målende 2 cm i længden.

Læsion 5: På bagsiden af venstre overarm op mod skulderen ses skråt-forløbende, sammensyet skarprandet læsion, målende 3 cm i længden.

Læsion 6: Umiddelbart under læsion 5 ses skråforløbende, sammensy-et skarprandet læsion, målende 6 cm i længden.

Læsion 7: På venstre overarms yderside under læsion 6 ses skråforløbende, sammensy-et skarprandet læsion, målende 3 cm i længden. **Læsion 8:** I venstre albuebøjning ses blåviolet, blodunderløbet mærke, målende 4 x 2 cm.

Fingerneglene ses intakte.

Der ses blodtilsmudsning omkring neglelejerne og i højre håndflade ud mod lillefingersiden.

..."

Tiltalte har været mentalundersøgt. Det fremgår af erklæringen af 12. juli 2024 bl.a.:

"...

KONKLUSION OG BEGRUNDELSE:

27-årig mand sigtet for forsøg på manddrab, hvor han angiver ikke at kunne huske det påsigtede forhold, og således ikke kan erkende dette. Han er anholdt i umiddelbar tilknytning til det påsigtede forhold, og fra dagen efter, den 04. februar 2024, været varetægtsfængslet i surrogat på retspsykiatrisk afdeling, hvor observationer og undersøgelser i forbindelse med mentalobservationen er foretaget.

Han er tidligere straffet for personfarlig kriminalitet.

Observanden fremtræder i starten af mentalobservationen, umiddelbart efter det aktuelt påsigtede forhold, overbevisende sindssyg, hvor hans tegn og symptomer på sindssygdom findes udløst og forårsaget af et længerevarende misbrug af euforiserende stoffer, hvor denne tilstand har bestået over uger, og således ikke er af forbigående karakter. Han var således sindssyg på tidspunktet for det påsigtede forhold, og som sådan omfattet af straffelovens § 16, stk. 1, 3. pkt.

Han var på tidspunktet for det påsigtede forhold påvirket af rusmidler, men der foreligger ikke holdepunkter for tilstedeværelse af patologisk rus.

Observanden er normalt begavet.

Observanden er født i Irak, han er som barn, sammen med mor og søskende, familiesammenført med faderen, der i forvejen opholdt sig i Danmark.

Han har formentlig i hjemlandet været udsat for traumatiserende begivenheder, som han dog ikke husker. Han har til gengæld i Danmark haft en hård opvækst, præget af faderens fysiske afstraffelse. Hans skolegang har været vanskelig, men han har dog afsluttet folkeskolens 10. klasse med afgangseksamen, og efterfølgende påbegyndt håndværksuddannelse til tømrer, som han dog hurtigt afbrød pga. kriminalitet og øgende misbrug. Han har ikke efterfølgende

påbegyndt uddannelse eller etableret sig på arbejdsmarkedet, men har udviklet et efterhånden meget massivt misbrug af både alkohol og euforiserende stoffer. Han udviklede i ugerne op til det påsigtede forhold en tilstand præget af hallucinatoriske symptomer og forestillinger om forfølgelse med karakter af sindssygdom, og den påsigtede kriminalitet fremstår åbenbart sindssygeligt motiveret, idet han under påvirkning af hallucinationer og forestillinger om forfølgelse, i påvirket tilstand, med kniv umotiveret angreb en gammel mand, der ikke i forvejen var ham bekendt.

Mentalundersøgelse er foretaget under indlæggelse på retspsykiatrisk afdeling, hvor indlæggelsesforløbet har været kompliceret af hans regelbrydende og misbrugsrelaterede adfærd, og hvor han har fremtrådt både manipulerende, truende og med dramatiske overdrivelser af sine symptomer, hvor også den psykologiske undersøgelse og testning har vist en markant overrapportering af symptomer på sindssygdom. Han har under indlæggelsen, pga. sin dominerende og truende adfærd i forhold til medpatienter måttet afgrænses fra disse i en mindre del af afsnittet, men har dog inden for de seneste uger før herværende erklærings afgivelse igen kunnet fungere sammen med andre patienter, uden at intimidere eller true disse.

Hans tilstand er under indlæggelsen klart bedret, og han har kunnet nedtrappes i den medicinske behandling, således at han nu kun er i behandling med en beskeden dosis antipsykotisk medicin, og hvor det forventes at han helt kan trappes ud af denne behandling.

Han angiver stadig at have restsymptomer på sindssygdom, men hvor hans meddelelse om dette mest fremstår som et manipulativt forsøg på enten på denne måde at kunne påvirke resultatet af mentalundersøgelsen, eller at undgå yderligere nedtrapning af medicin med beroligende virkning.

Som omfattet af straffelovens § 16, stk. 1, 3. pkt. skal man herefter for observanden anbefale, såfremt han findes skyldig i den aktuelt påsigtede kriminalitet og retten ikke finder at der foreligger særlige omstændigheder talende for at pålægge almindelig straf, at han dømmes til anbringelse på psykiatrisk afdeling.

..."

Sagen har været forelagt Retslægerådet, der i en erklæring af 10. september 2024 har udtalt:

"...

Med sagens tilbagesendelse skal Retslægerådet, på baggrund af fremsendte akter med retspsykiatrisk erklæring af 12. juli 2024 ved ledende overlæge Person 5, Retspsykiatrisk Afdeling, Psykiatrien i Region Syddanmark, Middelfart, udtale, at Tiltalte aktuelt ikke er sindssyg, men at han på tidspunktet for det påsigtede var i en ikke blot forbigående sindssygelig tilstand, sandsynlig udløst af

euforiserende stoffer. Han er normalt begavet og lider ikke af epilepsi.

Tiltalte er født i Irak og blev som seksårig, sammen med mor og søskende, familiesammenført med faderen, der i forvejen opholdte sig i Danmark. Han har muligvis i hjemlandet været udsat for belastende begivenheder, som han dog ikke husker, men har til gengæld i Danmark haft en hård opvækst, præget af faderens fysiske afstraffelse. Skolegangen har været vanskelig, men Tiltalte har dog afsluttet folkeskolens 10. klasse i specialtilbud med afgangseksamen dansk og enkelte andre fag. Efterfølgende påbe-gyndte han håndværksuddannelse til tømrer, som han dog hurtigt af-brød på grund af kriminalitet og stigende rusmiddelmisbrug. Han har ikke efterfølgende bestået nogen uddannelse eller formået at etablere sig på arbejdsmarkedet. Han har haft svært ved at klare en selvstændig hverdag og ofte taget ophold hos moderen.

Tiltalte har siden 15-årsalderen udviklet et ef-terhånden meget massivt misbrug af både alkohol og euforiserende stoffer, som kokain, amfetamin, heroin, morfin og meget store mæng-der benzodiazepiner.

Tiltalte har fra 2016 gentagne gang haft kon-takt til psykiatrien og skadestuer på grund af svært misbrug, overdoser medførende bevidstløshed, og selvmordsforsøg i en formentligt kokai-ninduceret psykose af kort varighed. Siden har han oplevet flere sådan-ne sindssygelige episoder i forbindelse med kokainmisbrug.

Tiltalte udviklede i ugerne op til det påsigtede en tilstand præget af hallucinatoriske symptomer og forestillinger om forfølgelse med karakter af sindssygdom, og fremstod på dagen for det påsigtede åbenbart sindssygeligt motiveret, idet han under påvirkning af hallucinationer og forestillinger om forfølgelse, i påvirket tilstand, med kniv umotiveret angreb forurettede, der ikke i forvejen var ham bekendt.

Den aktuelle mentalundersøgelse er foretaget under indlæggelse på retspsykiatrisk afdeling, hvor indlæggelsesforløbet har været komplice-ret af Tiltaltes regelbrydende og misbrugsrela-terede adfærd, og hvor han i starten fremstod overbevisende sindssyg, men herefter især har været præget af karakterafvigende adfærd, hvor han har fremtrådt manipulerende og truende i forhold til medpatienter, som han afpressede for medicin. Han beskrives endvidere med drama-tiske overdrivelser af sine psykiske symptomer, hvor også den psykolo-giske undersøgelse og testning, foretaget tre og en halv måned efter det påsigtede, har vist tegn på en markant overrapportering af sympto-mer på sindssygdom. Han har under indlæggelsen været dominerende og udvist truende adfærd. Den psykiske tilstand er under indlæggelsen klart bedret, og han har kunnet nedtrappes i den medicinske behand-ling, således at han ved mentalundersøgelsens afslutning kun er i be-handling med en beskeden dosis antipsykotisk medicin, og det forven-

tes, at han helt kan trappes ud af denne behandling. Han angiver stadig at have restsymptomer på sindssygdom, men hvor hans meddelelse om dette mest fremstår som et manipulativt forsøg på enten på denne måde at kunne påvirke resultatet af mentalundersøgelsen, eller at undgå yderligere nedtræpning af medicin med beroligende virkning.

Retslægerådet finder herefter, at Tiltalte har befundet sig i en ikke blot forbigående tilstand af sindssygdom på tids-punktet for det nu påsigtede, sandsynligvis sammenhængende med et forudgående massivt og blandet rusmiddelmisbrug. Han skal således henføres til straffelovens § 16, stk. 1. Såfremt han findes skyldig i det påsigtede, skal Retslægerådet, som mest formålstjenlig foranstaltning til imødegåelse af en formentlig betydelig risiko for fremtidig ligearartet kriminalitet, jf. straffelovens § 68, 2. pkt., anbefale dom til anbringelse i psykiatrisk afdeling.
..."

I udtalelse af 13. maj 2024 fra Udlændingestyrelsen fremgår:

"...

Opholdsgrundlag og længde

Den 20. august 2001 søgte Tiltalte via Person 6 om opholdstilladelse under henvisning til sin herboende forælder. Pågældende fik den 24. oktober 2001 opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 3.

Denne tilladelse er senest den 8. august 2022 forlænget indtil den 8. august 2026 med henblik på midlertidigt ophold i Danmark.

Den 29. november 2001 blev pågældende tilmeldt Det Centrale Personregister (CPR).

Længden af Tiltaltes lovlige ophold i relation til udvisningsbestemmelserne regnes fra den 29. november 2001, hvor pågældende blev tilmeldt CPR, jf. herved udlændinge-lovens § 27, stk. 1.

Efter udlændingelovens § 27, stk. 5, medregnes den tid, hvori en udlænding har været varetægtsfængslet forud for en senere dom-fældelse eller har udstået frihedsstraf eller været undergivet anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført ubetinget frihedsstraf, ikke i perioden beregnet efter udlændingelovens § 27, stk. 1.

Idet anklagemyndigheden ikke har fremsendt en samlet opgørelse over tidligere afsoning og frihedsberøvelse, skal Udlændingestyrelsen tage forbehold herfor.

Udlændingestyrelsen vurderer dog, at dette ikke har betydning for hjemmelsspørgsmålet, idet pågældende ud fra sagens oplysninger i øvrigt umiddelbart har haft lovligt ophold i Danmark i mere end de seneste 9 år, når den i udlændingelovens § 27, stk. 5 nævnte periode fratrækkes.

Udvisningshjemmelen

Udlændingestyrelsen vurderer, at opholdets karakter fører til, at betingelserne for en eventuel udvisning skal søges i udlændingelovens § 22, nr. 6.

Efter udlændingelovens § 22, nr. 6 kan en udlænding, som har haft lovligt ophold her i landet i mere end de sidste 9 år, og en udlænding med opholdstilladelse efter § 7 eller § 8, stk. 1 eller 2, som har haft lovligt ophold her i landet i mere end de sidste 8 år, udvises, hvis udlændingen efter straffelovens § 237 idømmes ubetinget frihedsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne karakter.

§ 26, stk. 2

Vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt en beslutning om udvisning af Tiltalte med sikkerhed kan antages at være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, skal Udlændingestyrelsen henvide til politiets afhøringsrapport af 21. marts 2024.

Heraf fremgår at Tiltalte blandt andet har oplyst, at han:

- har mange danske venner,
- har afsluttet 9. og 10. klasse,
- har gået på FGU, VUC, og kortvarigt på teknisk skole,
- har arbejdet i Rema 1000 og Netto samt som rengøringsassistent og frivillig i Café i Vejle,
- i øjeblikket er på kontanthjælp,
- taler og skriver flydende dansk,
- får Quetiapin fra overlægen på PAM for at hjælpe med de tanker og stemmer, han oplever,
- er stofmisbruger og bruger kokain, hash samt drikker alkohol
- er ved at blive trappet ud, da han ellers ikke vil kunne gennemføre en mentalundersøgelse,
- ifølge en misbrugskonsulent har PTSD og ADHD,
- er ugift og uden børn,
- har en dansk kæreste, som han har været sammen med i ca. 2 år,
- har stærk tilknytning til sine forældre og 2 brødre,
- har to nevøer og en niece, som han også er tæt på,
- har mange familiemedlemmer, der alle bor i eller omkring Vejle,
- aldrig har været i sit hjemland,
- har ingen familie eller bekendtskaber i sit hjemland, og
- kan få ord på arabisk.

Det fremgår af CPR, at Tiltalte er ugift og uden børn.

Udtalelse om udvisningsspørgsmålet

Det bemærkes indledningsvis, at det følger af bestemmelsen i udlændingelovens § 26, stk. 2, at en udlænding skal udvises efter §§ 22-24, medmindre dette med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

På baggrund af anklagemyndighedens oplysninger om kriminalitetens karakter, og om at den pågældende forventes idømt en frihedsstraf af 6 års varighed, såfremt strafegnet, sammenholdt med de i udlændingelovens § 26, stk. 2 nævnte hensyn, kan Udlændingestyrelsen tiltræde, at anklagemyndigheden nedlægger påstand om udvisning.

Efter Udlændingestyrelsens vurdering bør påstanden om udvisning nedlægges i medfør af udlændingelovens § 22, nr. 6.

Konsekvenser ved en eventuel udvisning

Det følger af udlændingelovens § 32, stk. 1, at der til en udvisning skal knyttes et indrejseforbud.

Fastsættelsen af indrejseforbuddets længde fremgår af udlændingelovens § 32, stk. 4, nr. 2 og nr. 4-7.

Det bemærkes, at efter udlændingelovens § 32, stk. 4, nr. 5 meddeles indrejseforbud i forbindelse med udvisning efter § 22, nr. 4-8 eller for udlændinge, som ikke har haft lovligt ophold her i landet i længere tid end de sidste 6 måneder, dog altid for mindst 6 år.

Det bemærkes endvidere, at indrejseforbuddet, efter stk. 5, nr. 1, kan meddeles af kortere varighed, hvis et indrejseforbud af den varighed, der er nævnt i stk. 4, vil indebære, at udvisning med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.
..."

Tiltalte er tidligere straffet, bl.a.

- den 23. november 2015 af Retten i Kolding med fængsel i 20 dage og en bøde for trusler på livet og overtrædelse af våbenloven. Fuldbyrdselsen af straffen blev gjort betinget med vilkår om samfundstjeneste, den 12.
- december 2016 af Retten i Kolding med en bøde på 5.000 kr. for overtrædelse af lov om euforiserende stoffer,
- den 7. februar 2018 af Retten i Kolding med 7 dagbøder på hver 200 kr. for tyveri,
- den 7. maj 2018 med en bøde på 4.000 kr for overtrædelse af lov om euforiserende stoffer,
- den 30. maj 2018 af Retten i Kolding med fængsel i 3 måneder for grov vold. Tiltalte blev betinget udvist af Danmark med en prøvetid på 2 år, den 30. juni
- 2022 af Retten i Kolding med en bøde på 9.000 kr for over-

- trædelse af bl.a. lov om euforiserende stoffer,
- den 26. juni 2023 af Retten i Kolding med en bøde på 4.000 kr. for overtrædelse af lov om euforiserende stoffer, og
- den 27. oktober 2023 af Retten i Kolding med dagbøder for tyveri.

Tiltalte har om sine personlige forhold forklaret, at han har været sammen med sin kæreste i 5 år. Det er en fejl, at han tidligere har forklaret, at de har været sammen i 2 år.

Han kom til Danmark som 4 eller 5-årig. Han husker ikke så meget fra sin barndom i Irak. Han husker dog hans bedsteforældres hus, der var i 2 etager. Han boede med sin mor og søskende på 1. salen. Han kan huske, at hans mor ville have dem til at sove langs væggen og ikke ud for døren. Der var krig på det tidspunkt, og hun var bange for, at de kunne blive ramt af skud gennem døren. Hans far var flygtet under krigen. De blev familiesammenført med ham, da han kom til Danmark med sin mor og søskende.

Han har gået i børnehave og senere i folkeskole fra 0. klasse til 10. klasse i Danmark. Han påbegyndte forskellige uddannelser, blandt andet tømreruddannelsen, men måtte stoppe grundet sit misbrug.

Han får i dag den hjælp han har brug for. Han er i behandling og følger den. Han har under indlæggelsen fået en større indsigt i sit behandlingsbehov, og han føler, at han nu er på rette vej. Han er glad for, at han endelig har fået behandling, og han er helt klar over, at han skal fortsætte i behandling. Han ved ikke, om han vil kunne få den samme behandling i Irak. Han kender ingen, der har fået behandling i Irak.

Han har mange drømme for fremtiden. Han vil gerne giftes og have børn med sin kæreste. De lever i et fast parforhold, og han vil gerne være sammen med hende resten af livet. Derudover drømmer han fortsat om at blive tømrer og om at få et kørekort.

Han har ingen familie eller andre relationer i Irak. De i familien, der ikke flygtede under krigen, er døde. Der er således ingen familiemedlemmer tilbage i Irak. Han tror ikke, at han vil kunne starte et nyt liv i Irak. Han er stærkt knyttet til sin familie i Danmark, og de vil ikke have mulighed for at rejse med ham til Irak. Hans forældre og søskende bor alle i Danmark. De er alle danske statsborgere med undtagelse af en bror, der dog har permanent opholdstilladelse. Den øvrige del af hans familie bor også i Danmark. Størstedelen af dem bor i samme boligkvarter som hans forældre. Han har også lidt familie i London. Han taler og skriver dansk. Han forstår lidt arabisk, men han kan hverken skrive eller læse arabisk.

Retten's begrundelse og afgørelse

Der er under sagen afsagt følgende kendelse om skyldsspørgsmålet:

"...

Samtlige nævninger og dommere udtaler:

Tiltalte har forklaret, at han den 3. februar 2024 forlod sin mors bopæl for at gå ned i kiosken for at købe vodka og cigaretter. Han hørte stemmer og havde hallucinationer om mennesker, der omringede ham, og han havde derfor medbragt en køkkenkniv for at beskytte sig. Han havde hverken til hensigt at stikke eller dræbe nogen. Han husker, at han viftede med kniven for at skræmme folk væk, men ikke at han stak nogen med kniven.

Efter Forurettedes meget sikre og sammenhængende forklaring lægger retten til grund, at han den pågældende dag blev anråbt af en mand, der spurgte, om han havde ild, hvilket han afviste, og at han umiddelbart herefter blev overfaldet bagfra af samme mand, der sagde, at han ville dræbe ham. Retten lægger videre til grund, at manden umiddelbart herefter stod foran Forurettede med en kniv hævet over hovedet.

Forurettedes forklaring er støttet af Vidne 4, der har forklaret, at hun så en yngre mand stikke ud efter en ældre mand fire eller fem gange med noget, der lignede en kniv.

Endvidere har Vidne 3 forklaret, at hun så to mænd i håndgemæng. Den ene råbte om hjælp, og den anden havde en kniv, som han smed fra sig. Hun har forklaret, at den mand, som politiet senere anholdt, var identisk med den mand, som smed kniven fra sig.

Af gerningsstedsundersøgelsen fremgår, at der ca. 3 meter fra opgangsdøren til Adresse 1 er fundet en køkkenkniv med et sort skæfte og et knivblad på skønnet 15-20 cm. Kanterne og undersiden af knivens skæfte er undersøgt for dna, og dna-profilen for det påviste biologiske spor er beregnet til at være 1.000.000 gange mere sandsynlig at observere, hvis det stammer fra tiltalte, end hvis det ikke stammer fra ham.

Herefter og efter den retsmedicinske personundersøgelse af Forurettede lægger retten til grund, at tiltalte med kniven har tildelt Forurettede flere knivstik, herunder et stik i ryggen, et stik i brystet og i hvert fald to stik i venstre overarm, hvorved Forurettede bl.a. pådrog sig brud på 4. til 6. ribben, blødning fra en pulsåre i højre bryst, læsion af mellemgulvet og sammenklapning af højre lunge, ligesom han led et stort blodtab. Flere af skaderne var operationskrævende. Det lægges videre til grund, at knivstikkene i ryggen og i brystet er påført med stor kraft. Endelig lægges det til grund, at Forurettede har været i livsfare.

Efter en samlet vurdering, herunder navnlig af tiltaltes udtalelser til Forurettede, antallet af knivstik mod overkroppen, og den kraft, der blev stukket med, finder retten det bevist, at tiltalte havde til hensigt at dræbe Forurettede.

Tiltalte har derfor overtrådt straffelovens § 237, jf. § 21.

Thi bestemmes:

Tiltalte er skyldig.

..."

Sanktionsspørgsmålet

Samtlige nævninger og dommere udtaler:

Tiltalte har overtrådt straffelovens § 237, jf. § 21.

Tiltalte har på gerningstidspunktet været utilregnelig på grund af sindssygdom eller en tilstand, der må sidestilles med hermed.

Tiltalte straffes derfor ikke, jf. straffelovens § 16, stk. 1.

For at forebygge nye lovovertrædelser, og da mindre indgribende foranstaltninger ikke findes tilstrækkelige, skal tiltalte dømmes til anbringelse på psykiatrisk afdeling som påstået, jf. straffelovens § 68.

Under hensyn til arten af den pådømte kriminalitet fastsættes ingen længste-tid for den idømte foranstaltning, jf. straffelovens § 68 a, stk. 2.

Udvisning

Samtlige nævninger og dommere udtaler:

Tiltalte, der er statsborger i Irak, er fundet skyldig i overtrædelse af straffelovens § 237, jf. § 21, og betingelserne efter udlændingelovens § 22, nr. 6, for at udvise tiltalte er opfyldt.

Tiltalte skal herefter udvises, jf. udlændingelovens § 26, stk. 2, medmindre dette med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, herunder Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8.

Efter Menneskerettighedskonventionens artikel 8, stk. 1, har enhver ret til respekt for sit privatliv og familieliv. Ifølge artikel 8, stk. 2, må ingen offentlig myndighed gøre indgreb i udøvelsen af denne ret, medmindre det sker i overensstemmelse med loven og er nødvendigt i et demokratisk samfund bl.a. for at forebygge uro og forbrydelse.

Om et indgreb er nødvendigt beror navnlig på en proportionalitetsafvejning. I bedømmelsen indgår bl.a. de samfundsmæssige behov for udvisning under hensyn til karakteren og alvoren af den begåede kriminalitet. I bedømmelsen indgår ligeledes, hvor længe den pågældende har været i opholdslandet samt styrken af de familiemæssige, sociale og kulturelle bånd til opholdslandet og

statsborgerlandet. De kriterier, der indgår i vurderingen, fremgår bl.a. af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols dom af 23. juni 2008 i sagen Maslov mod Østrig, præmis 68. Den vægt, der skal lægges på de enkelte kriterier, afhænger af den konkrete sags omstændigheder, jf. dommens præmis 70.

I tilfælde som det foreliggende, hvor der er tale om en ung udlænding, som ikke har etableret egen familie, skal der lægges vægt på karakteren og alvorligheden af den begåede kriminalitet, varigheden af udlændingens ophold i værtslandet, tiden efter den begåede kriminalitet og udlændingens adfærd i denne periode samt fastheden af sociale, kulturelle og familiemæssige bånd til værtslandet og modtagerlandet, jf. dommens præmis 71.

Der skal foreligge meget tungtvejende grunde for at retfærdiggøre en udvisning, når der er tale om en fastboende udlænding, der er født her i landet eller indrejst som barn, og som har tilbragt det meste af sin barndom og ungdom her, jf. dommens præmis 75.

Det følger endvidere af Menneskerettighedsdomstolens dom af 7. december 2021 i sagen Savran mod Danmark, at den omstændighed, at en person er straffri som følge af utilregnelighed, »may have the effect of limiting the weight that can be attached to the first Maslov criterion [’the nature and seriousness of the offence committed by the applicant’] in the overall balancing of interests required under Article 8 § 2 of the Convention« (dommens præmis 194). På linje med anden praksis fra Menneskerettighedsdomstolen følger det også af dommen, at det som led i proportionalitetsvurderingen må indgå, hvilken varighed et eventuelt indrejseforbud har, herunder om indrejseforbuddet er for bestandig, eller om det er tidsbegrænset.

Tiltalte, der nu er 27 år, kom til Danmark som led i en familiesammenføring, da han var 5 år gammel. Han blev den 24. oktober 2001 meddelt opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 3. Tiltalte har således tilbragt hovedparten af sin barndom og ungdom i Danmark, hvor han har haft lovligt ophold i udlændingelovens forstand i ca. 22 år. Tiltaltes mor og far og søskende er ligeledes bosiddende i Danmark. De har alle dansk statsborgerskab med undtagelse af en bror, der har permanent opholdstilladelse. Tiltalte har forklaret, at han er tæt knyttet til sin familie, som ikke vil rejse med ham til Irak. Han er ugift og har ingen børn, men han har en kæreste, som han været sammen med i 5 år.

Tiltalte har afsluttet folkeskolens 9. og 10. klasse. Han taler og skriver dansk. Han har ikke gennemført en uddannelse efter folkeskolen, men han har gået på FGU, VUC og kortvarigt på teknisk skole, hvor han påbegyndte en uddannelse som tømrer, som han måtte afbryde på grund af misbrug af euforiserende stoffer. Han lever af kontanthjælp, men han har tidligere haft sporadisk tilknytning til arbejdsmarkedet.

Tiltalte har ikke været i Irak, siden han blev familiesammenført, og han har

hverken familie eller andre relationer i Irak. Han har forklaret, at han forstår lidt arabisk, men hverken kan tale eller skrive sproget. Tiltalte har imidlertid haft hele sin opvækst hos sin mor, der alene taler arabisk, og det må under hensyn til deres tætte relation lægges til grund, at tiltalte i videre omfang kan kommunikere på arabisk.

Retten vurderer på denne baggrund, at tiltaltes tilknytning til Danmark er væsentligt stærkere end hans tilknytning til Irak, men at tiltalte er meget dårligt integreret i det danske samfund.

Tiltalte har haft et langvarigt stofmisbrug siden 15-års alderen. Af Retslægerådets erklæring fremgår, at tiltalte aktuelt ikke vurderes sindssyg, men at han på gerningstidspunktet var i en ikke blot forbigående sindssygelig tilstand, sandsynligvis udløst af euforiserende stoffer. Mentalundersøgelsen er foretaget under indlæggelse på retspsykiatrisk afdeling, hvor indlæggelsesforløbet har været kompliceret af tiltaltes regelbrydende og misbrugsrelaterede adfærd, hvor han har fremtrådt manipulerende og truende i forhold til med-patienter, som han har afpresset for medicin. Han beskrives endvidere med dramatiske overdrivelser af sine psykiske symptomer. Tiltaltes tilstand er forbedret under indlæggelsen, og han har kunnet nedtrappes i den medicinske behandling, og det forventes, at han helt kan trappes ud af denne behandling.

Tiltalte er fundet skyldig i overtrædelse af straffelovens § 237, jf. § 21, men er frifundet for straf efter straffelovens § 16, stk. 1. Der er tale om alvorlig personfarlig kriminalitet, og tiltalte er tidligere ved dom af 30. maj 2018 fundet skyldig i personfarlig kriminalitet ved overtrædelse af straffelovens § 245, stk. 1. Tiltalte blev ved dommen straffet med 3 måneders fængsel og betinget udvist af Danmark efter udlændingelovens § 24 b. Tiltalte er endvidere ved dom af 23. november 2015 straffet med betinget fængsel for trusler efter straffelovens § 266 begået under anvendelse af kniv, og han er flere gange straffet med bøde for bl.a. tyveri og for overtrædelse af lovgivningen om euforiserende stoffer.

Efter de foreliggende lægelige oplysninger og tiltaltes øvrige personlige forhold, herunder tiltaltes forstraffe, hvor han blandt andet er straffet for personfarlig kriminalitet, finder retten, at tiltaltes forhold fortsat indebærer en betydelig risiko for, at han vil begå ny lignende kriminalitet, såfremt han ikke udvises.

Tiltalte har meget begrænset tilknytning til Irak, men han er i kraft af sin opvækst i Irak indtil det 5. år, opholdet i Danmark sammen med sin familie og sine sprogkunderskaber ikke ganske uden forudsætninger for at kunne klare sig efter en udsendelse til Irak.

Efter en samlet afvejning af disse forhold finder retten, at hensynet til at forebygge den betydelige risiko for, at tiltalte begår yderligere personfarlig kriminalitet, vejer tungere end hensynet til tiltaltes ret til respekt for privatliv, og

at udvisning af tiltalte derfor ikke med sikkerhed vil stride mod Danmarks internationale forpligtelser.

Efter Menneskerettighedsdomstolens praksis har varigheden af et indrejseforbud betydning ved vurderingen af, om udvisning vil indebære et uproportionalt indgreb. Tiltalte er som anført fundet straffri som følge af utilregnelighed grundet en tilstand af sindssygdom på gerningstidspunktet, og hans tilknytning til Irak må anses for meget begrænset. På den baggrund finder retten, at indrejseforbud for bestandig vil være et uproportionalt indgreb, og at indrejseforbuddet i stedet bør fastsættes til 6 år, jf. udlændingelovens § 32, stk. 5, nr. 1.

Tiltalte udvises derfor af Danmark med et indrejseforbud i 6 år, jf. udlændingelovens § 22, nr. 6, jf. § 26, stk. 2, jf. § 32, stk. 5, nr. 1, der regnes fra udsendelsen eller udrejsen, jf. udlændingelovens § 32, stk. 6.

Tiltalte har under denne sag været frihedsberøvet fra den 3. februar 2024.

Erstatning

Efter de juridiske dommers bestemmelse tages det af Forurettede fremsatte erstatningskrav, der er anerkendt af tiltalte størrelsesmæssigt, til følge. Henset til grovheden og farligheden at tiltaltes handling og til de skader og følger, der er overgået Forurettede, tilkendes Forurettede godtgørelse for tort, der fastsættes til 30.000 kr.

Erstatningskravet forrentes med procesrente fra den 24. oktober 2024.

Thi kendes for ret:

Tiltalte skal anbringes på psykiatrisk afdeling.

Der fastsættes ingen længstetid for foranstaltningen.

Tiltalte udvises af Danmark med et indrejseforbud på 6 år.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger.

Tiltalte skal inden 14 dage betale 48.679,62 kr. til Forurettede ved bistandsadvokat Niels Anker Michaelsen. Beløbet forrentes med procesrente fra den 24. oktober 2024.

Dommer 1

Dommer 2 Dommer 3

